

LES ACCIONS

A 1r d'ESO A ja han trencat la porta dues vegades llençant una cadira. El context està catalogat de CMC per la situació socioeconòmica de l'entorn. Algunes famílies presenten dificultats econòmiques, hi ha alumnat absentista. El professor ha rebut diversos maltractaments verbals: *gilipolles, ets un idiota, fill de puta...* Ha posat les sancions pertinents, però no fan efecte més enllà de les expulsions periòdiques, en algunes reunions amb les famílies, etcètera.

En aquesta dinàmica es pot observar que la dinàmica personal entre l'alumnat i el docent incideixen en accions violentes. Són dinàmiques amb molts matisos, potser fins i tot impliquen el centre i les famílies, difícilment sintetitzables en materials com aquests, que són d'ús bàsic.

Al docent li pertocarà veure: 1) Com em relaciono amb la violència? 2) Com em relaciono amb el respecte? Em respecto? Em respecten? 3) Genero un interès per la matèria que pugui revertir la situació? 4) Creo dinàmiques

La violència té un motiu, sempre: descobrir-lo és

moviment a l'aula i relaxar tensions que puguin propiciar la ira?

Amb els alumnes pot ser interessant: a) repassar les NOFC i el seu acompliment o no. b)

Generar un clima reflexiu: per què trenques la porta? Per què insultes el professor? c) Sancions. Són una situació extrema, però a vegades són necessàries. Com rebo les sancions? Entenc què faig malament? d) Mediacions i consensos. Estic disposat/da a canviar alguna cosa? Quina? Com? e) Quines alternatives tenim com a centre per canalitzar aquestes actituds en una energia dinàmica (es podria crear alguna activitat esportiva)?

Finalment, en casos com aquest, la intervenció del centre i les famílies és clau. I) Què podem fer millor des del nostre àmbit? II) Quines dinàmiques de diàleg puc establir? Hi ha punts trencats o vies inexplorades? III) Com puc honorar aquesta família i aquest alumne? Com puc honorar l'escola des de casa? IV) Puc crear nous recursos des del centre per atendre

específicament aquests casos? Pot funcionar una comissió de mediació? Pot funcionar un grup de suport específic per a aquests casos?

DINÀMICA "LES CADIRES MIRALL"

L'empatia es genera a poc a poc, descobrint que cadascú té la seva visió del món i que cal cercar visions àmplies per comprendre les persones amb les quals convivim en el dia a dia a l'aula.

Aquesta dinàmica té diversos noms i és molt emprada en Programació Neurolingüística (PNL). Pretén atendre les dinàmiques que intervenen directament en la relació alumne - docent.

1. Es preparen 4 cadires. 2 fan la funció neutra o de descans. Les altres dues són una per a l'alumne, l'altre per al docent.

2. Cada persona parteix de la cadira neutra, on es fa una petita relaxació o es pot escoltar una cançó que resulti agradable per a les dues persones participants.

3. De la cadira neutra, per torns, cadascú va a la seva cadira i expressa com se sent. El professor dirà com se sent com a profe i l'alumne com a tal.

4. L'alumne torna a la posició neutra. El professor es posa al lloc de l'alumne. Diu què percep de l'alumne, de com se sent, de per què va trencar la porta amb una cadira. Torna al lloc de profe, mira l'alumne i diu què veu diferent ara des de la seva posició d'adult. Finalment, torna al lloc neutre.

5. Es repeteix el punt anterior ara amb l'alumne al lloc del profe.

6. La fase final és posar-se cara a cara alumne i professor. Ara hi hauria d'haver més empatia que abans.

7. Frases finals (si es poden dir i ho senten els participants).

Gràcies per ser el meu alumne. Gràcies per ser el meu professor. Soc diferent que tu, però t'accepto tal com ets

Aquesta dinàmica es pot fer amb tots els participants implicats. Pot seure a la cadira la direcció, la família, l'alumne i el professor. Hi poden haver tantes cadires com persones o entitats implicades.

El reconeixement de l'altre és una de les exploracions a l'aula que permeten resoldre dinàmiques dominades per la ira.